ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 2ας Φεβρουαρίου 2012 *

«Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 — Εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων με το άνω μέρος από δέρμα καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρα 2, παράγραφος 7, 9, παράγραφος 5, και 17, παράγραφος 3 — Επιχείρηση που δραστηριοποιείται υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς — Ιδιαίτερη μεταχείριση — Δειγματοληψία»

Στην υπόθεση C-249/10 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 18 Μαΐου 2010,

Brosmann Footwear (HK) Ltd, με έδρα το Kowloon (Κίνα),

Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, με έδρα το Zhongshan (Κίνα),

Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, με έδρα το Guangzhou (Κίνα),

Risen Footwear (HK) Co. Ltd, με έδρα το Kowloon,

εκπροσωπούμενες από τους L. Ruessmann, A. Willems, S. De Knop και C. Dackö, avocats,

αναιρεσείουσες,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, εκπροσωπούμενο από τους J.-P. Hix και R. Szostak, επικουρούμενους από τον G. Berrisch, Rechtsanwalt, και την N. Chesaites, barrister,

καθού πρωτοδίκως,

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους T. Scharf και H. van Vliet, και

η **Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)**,

παρεμβαίνουσες πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, Γ. Αρέστη (εισηγητή) και D. Šváby, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

γραμματέας: C. Strömholm, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 25ης Μαΐου 2011,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2011,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτηση αναιρέσεως που άσκησαν, η Brosmann Footwear (HK) Ltd (στο εξής: Brosmann), η Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, η Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd (στο εξής: Lung Pao) και η Risen Footwear (HK) Co. Ltd ζητούν από το Δικαστήριο να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Μαρτίου 2010, T-401/06, Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2010, σ. II-671, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή τους με αίτημα τη μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 275, σ. 1, στο εξής: επίδικος κανονισμός).

Το νομικό πλαίσιο

2 Οι διατάξεις σχετικά με την επιβολή μέτρων αντιντάμπινγκ από την Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 461/2004 του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 2004 (ΕΕ L 77, σ. 12, στο εξής: βασικός κανονισμός).

3 Όσον αφορά τις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν ώστε να αναγνωριστεί ότι μια επιχείρηση ασκεί τις δραστηριότητές της υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ), το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού προβλέπει τα ακόλουθα:

«7.

α) Στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς, η κανονική αξία καθορίζεται με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή την τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Κοινότητας, ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση, συμπεριλαμβανομένης της τιμής που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην Κοινότητα για το ομοειδές προϊόν, δεόντως προσαρμοσμένης αν χρειάζεται ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους.

Μία κατάλληλη τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς θα επιλέγεται με εύλογο τρόπο, αφού ληφθεί δεόντως υπόψη κάθε αξιόπιστη πληροφορία διαθέσιμη κατά τη στιγμή της επιλογής. Επίσης θα λαμβάνονται υπόψη οι σχετικές προθεσμίες· όπου είναι σκόπιμο, θα χρησιμοποιείται μία τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς η οποία εμπλέκεται στην ίδια έρευνα.

Οι υποκείμενοι σε έρευνα θα ενημερώνονται, αμέσως μετά την έναρξή της, σχετικά με την τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς που προβλέπεται να χρησιμοποιηθεί, και θα έχουν προθεσμία δέκα ημερών για να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους.

β) Στις έρευνες αντιντάμπινγκ για εισαγωγές από […] τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας […], η κανονική αξία καθορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 6, εάν αποδεικνύεται, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που θα υποβάλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που υπόκεινται στην έρευνα […], ότι υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος. Άλλως εφαρμόζονται οι κανόνες που καθορίζονται στο στοιχείο α'.

γ) Ένας ισχυρισμός κατά το στοιχείο β' γίνεται γραπτώς και πρέπει να δίδει επαρκείς αποδείξεις ότι ο παραγωγός λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, ήτοι:

— οι επιχειρηματικές αποφάσεις για τιμές, κόστος και εισροές, π.χ. πρώτες ύλες, τεχνολογία, εργατικό δυναμικό, εκροές, πωλήσεις και επενδύσεις, λαμβάνονται βάσει στοιχείων από την αγορά, όσον αφορά την προσφορά και τη ζήτηση, χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση, ενώ το κόστος των σημαντικότερων εισροών πρέπει να εκφράζει σε μεγάλο βαθμό τις τιμές στην αγορά,

— οι επιχειρήσεις πρέπει να τηρούν σαφή λογιστική καταγραφή, υποκείμενη σε ανεξάρτητο έλεγχο, βάσει των διεθνών λογιστικών προτύπων, η οποία και πρέπει να ακολουθείται συνεπώς,

— το κόστος παραγωγής και η οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων δεν πρέπει να υπόκειται σε μείζονες στρεβλώσεις, προερχόμενες από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, ιδίως ως προς την απαξίωση του ενεργητικού, άλλες αποσβέσεις, δοσοληψίες αντιπραγματισμού και πληρωμές με συμψηφισμό,

— οι οικείες επιχειρήσεις υπόκεινται σε νομοθεσία περί πτωχεύσεως και ιδιοκτησιακού καθεστώτος η οποία εγγυάται ασφάλεια δικαίου και λειτουργική σταθερότητα

και

— ο καθορισμός των συναλλαγματικών ισοτιμιών γίνεται με τιμές αγοράς.

Η απόφαση ότι ο παραγωγός πληροί τα ανωτέρω κριτήρια θα ληφθεί εντός τριμήνου από την έναρξη της έρευνας, αφού ζητηθεί συγκεκριμένα η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής και αφού δοθεί στην κοινοτική βιομηχανία η δυνατότης να λάβει θέση. Η απόφαση θα παραμείνει σε ισχύ καθόλη τη διάρκεια της έρευνας.»

4 Το άρθρο 3, παράγραφοι 1, 2 και 7, του βασικού κανονισμού, με τίτλο «Προσδιορισμός της ζημίας», ορίζει τα εξής:

«1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, και εφόσον δεν ορίζεται κάτι διαφορετικό, ο όρος "ζημία" σημαίνει τη σημαντική ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία, τον κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία ή την αισθητή καθυστέρηση της δημιουργίας μιας τέτοιας βιομηχανίας· η ερμηνεία του όρου διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση α) τόσο του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Κοινότητας, όσο και β) των επακόλουθων συνεπειών των εισαγωγών αυτών για την κοινοτική βιομηχανία.

[…]

7. Άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εξετάζονται ομοίως, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η προκαλούμενη από τους εν λόγω άλλους παράγοντες ζημία δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ κατ' εφαρμογή της παραγράφου 6.

Στους παράγοντες που είναι δυνατό να ληφθούν υπόψη εν προκειμένω περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο όγκος και οι τιμές εισαγωγών πωλούμενων σε τιμές που δεν απορρέουν από πρακτικές ντάμπινγκ, η τυχόν συρρίκνωση της ζήτησης ή μεταβολές των δεδομένων κατανάλωσης, τυχόν περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτων χωρών και της Κοινότητας και ο μεταξύ τους ανταγωνισμός, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας.»

5 Όσον αφορά τις προϋποθέσεις κινήσεως έρευνας αντιντάμπινγκ, το άρθρο 5, παράγραφοι 2 έως 4, του βασικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«2. Κάθε καταγγελία που υποβάλλεται βάσει της παραγράφου 1 πρέπει να περιλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το ντάμπινγκ, τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που υποτίθεται ότι αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της υποτιθέμενης ζημίας. […]

[...]

3. Η Επιτροπή εξετάζει, στο μέτρο του δυνατού, την ακρίβεια και την πληρότητα των αποδεικτικών στοιχείων που περιέχονται στην καταγγελία, προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσον υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν την έναρξη έρευνας.

4. Η έναρξη έρευνας βάσει της παραγράφου 1 επιτρέπεται μόνον αφού έχει διαπιστωθεί, μετά από εξέταση του βαθμού στήριξης της καταγγελίας ή αντίθεσης προς αυτήν που έχουν εκφράσει οι κοινοτικοί παραγωγοί του ομοειδούς προϊόντος, ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας. Γίνεται δεκτό ότι η αίτηση έχει υποβληθεί “εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας”, αν υποστηρίζεται από κοινοτικούς παραγωγούς των οποίων η αθροιστική παραγωγή αντιπροσωπεύει ποσοστό άνω του 50 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που πραγματοποιεί εκείνο το τμήμα της κοινοτικής βιομηχανίας το οποίο είτε εκφράζει την υποστήριξή του προς την καταγγελία, είτε αντιτίθεται σε αυτήν. Εντούτοις, η έναρξη έρευνας δεν είναι δυνατή, όταν οι κοινοτικοί παραγωγοί που υποστηρίζουν ρητώς την καταγγελία αντιπροσωπεύουν ποσοστό κατώτερο του 25 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που πραγματοποιεί η κοινοτική βιομηχανία.»

6 Το άρθρο 9, παράγραφοι 5 και 6, του βασικού κανονισμού ορίζει τα ακόλουθα:

«5. Ο δασμός αντιντάμπινγκ επιβάλλεται στο ύψος που αναλογεί σε κάθε περίπτωση, χωρίς διάκριση στις εισαγωγές ενός προϊόντος από κάθε πηγή ως προς τις οποίες αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και προξενούν ζημία, με εξαίρεση τις εισαγωγές από εκείνες τις πηγές από τις οποίες έχουν γίνει δεκτές αναλήψεις υποχρεώσεων σε εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού. Ο κανονισμός περί επιβολής του δασμού καθορίζει το δασμό που αντιστοιχεί σε κάθε προμηθευτή ή, αν αυτό είναι πρακτικώς ανέφικτο, και γενικά όπου εφαρμόζεται το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, την οικεία προμηθεύτρια χώρα.

Στις περιπτώσεις όπου εφαρμόζεται το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, ωστόσο, ορίζεται ο ατομικός δασμός για τους εξαγωγείς που μπορούν να αποδείξουν, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς, ότι:

α) σε περίπτωση εταιριών που ελέγχονται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από αλλοδαπούς ή από κοινές επιχειρήσεις, οι εξαγωγείς είναι ελεύθεροι να επαναπατρίζουν κεφάλαια και κέρδη·

β) οι τιμές εξαγωγής και οι ποσότητες των εξαγόμενων προϊόντων, καθώς και οι όροι και προϋποθέσεις πώλησης καθορίζονται ελεύθερα·

γ) η πλειοψηφία των μετοχών ανήκει σε ιδιώτες· οι κρατικοί υπάλληλοι που έχουν καθήκοντα στο διοικητικό συμβούλιο ή κατέχουν βασικές διευθυντικές θέσεις πρέπει να αποτελούν μειονότητα, ή διαφορετικά πρέπει να αποδειχθεί ότι η εταιρία είναι παρόλα αυτά επαρκώς ανεξάρτητη από κρατική παρέμβαση·

δ) οι πράξεις μετατροπής συναλλάγματος πραγματοποιούνται σε τιμές της αγοράς και

ε) η κρατική παρέμβαση δεν πρέπει να είναι τέτοια ώστε να επιτρέπει την καταστρατήγηση των μέτρων σε περίπτωση που καθορισθούν διαφορετικοί δασμολογικοί συντελεστές για τους μεμονωμένους εξαγωγείς.

6. Όταν η Επιτροπή έχει περιστείλει το αντικείμενο της εξέτασης κατ' εφαρμογή του άρθρου 17, οποιοσδήποτε δασμός αντιντάμπινγκ, ο οποίος επιβάλλεται στις εισαγωγές που προέρχονται από εξαγωγείς ή παραγωγούς οι οποίοι έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 17 αλλά δεν έχουν συμπεριληφθεί στην έρευνα, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ που έχει καθοριστεί για τις επιχειρήσεις που επελέγησαν για τη δειγματοληψία. […] Μεμονωμένοι δασμοί επιβάλλονται για τις εισαγωγές που προέρχονται από οποιονδήποτε εξαγωγέα ή παραγωγό στον οποίο επιφυλάσσεται ιδιαίτερη μεταχείριση, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 17.»

7 Όσον αφορά την τεχνική που βασίζεται στη δειγματοληψία, το άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 3, του βασικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Όταν είναι μεγάλος ο αριθμός των καταγγελλόντων, των εξαγωγέων ή των εισαγωγέων, των τύπων προϊόντος ή των συναλλαγών, η έρευνα είναι δυνατό να περιορίζεται σε εύλογο αριθμό ενδιαφερομένων μερών, προϊόντων ή συναλλαγών, με τη χρήση δειγματοληψιών που να ανταποκρίνονται στις αρχές της στατιστικής και λαμβάνοντας ως βάση τα στοιχεία που είναι διαθέσιμα κατά το χρόνο της επιλογής· εναλλακτικά η έρευνα είναι δυνατό να περιορίζεται στον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο παραγωγής, πωλήσεων ή εξαγωγών, για τον οποίο μπορεί λογικά να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου.

[…]

3. Ακόμη και σε περιπτώσεις περιστολής του αντικειμένου της εξέτασης κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, είναι υποχρεωτικό να υπολογίζεται ξεχωριστό περιθώριο ντάμπινγκ για κάθε εξαγωγέα ή παραγωγό ο οποίος δεν συμπεριελήφθη στην αρχική επιλογή, αλλά ο οποίος υποβάλλει τις απαιτούμενες πληροφορίες εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός, εκτός αν ο αριθμός των εξαγωγέων ή των παραγωγών είναι τόσο μεγάλος, ώστε να καθίσταται υπερβολικά επαχθής η ατομική εξέταση των δεδομένων καθενός και να παρεμποδίζεται η έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας.»

8 Το άρθρο 18, παράγραφοι 3 και 4, του βασικού κανονισμού έχει ως εξής:

«3. Αν οι πληροφορίες που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν είναι ενδεχομένως άρτιες από κάθε άποψη, λαμβάνονται οπωσδήποτε υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες ελλείψεις δεν είναι τέτοιες, ώστε να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπεράσματος με ικανοποιητική ακρίβεια και υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται με τον δέοντα τρόπο και εγκαίρως, ότι είναι επαληθεύσιμες και ότι το οικείο μέρος έχει επιδείξει κάθε δυνατή επιμέλεια.

4. Όταν δεν γίνονται δεκτά ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία ή ορισμένες πληροφορίες, το μέρος που τα έχει προσκομίσει πρέπει να ενημερώνεται πάραυτα σχετικά με τους λόγους της μη αποδοχής· επίσης πρέπει να του δίδεται η δυνατότητα να παράσχει πρόσθετες εξηγήσεις εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας. Σε περίπτωση που οι εξηγήσεις αυτές δεν κριθούν ικανοποιητικές, πρέπει να καθίστανται γνωστοί οι λόγοι της απόρριψης των συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων ή πληροφοριών και να αναπτύσσονται στα δημοσιευόμενα πορίσματα.»

Ιστορικό της διαφοράς

9 Το ιστορικό της διαφοράς εκτέθηκε από το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 10 έως 42 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ως εξής:

«10 Οι προσφεύγουσες […] είναι κινεζικές εταιρίες παραγωγής και εξαγωγής υποδημάτων.

11 Για τις εισαγωγές υποδημάτων καταγωγής Κίνας που εμπίπτουν σε ορισμένες κλάσεις της Συνδυασμένης Ονοματολογίας ίσχυε έως την 1η Ιανουαρίου 2005 σύστημα ποσοτικών ποσοστώσεων.

12 Κατόπιν καταγγελίας που υποβλήθηκε στις 30 Μαΐου 2005 από την Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία της Βιομηχανίας Υποδημάτων (CEC), η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κίνησε διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων με δερμάτινο επάνω μέρος, καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ. Η σχετική ανακοίνωση δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 7ης Ιουλίου 2005 (ΕΕ C 166, σ. 14, στο εξής: ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ).

13 Λόγω του μεγάλου αριθμού των εμπλεκομένων, προκρίθηκε, σύμφωνα με το σημείο 5.1, στοιχείο α′, της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, η τεχνική της δειγματοληψίας σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού.

14 Στις 25 και 26 Ιουλίου 2005, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν στην Επιτροπή τα στοιχεία που προέβλεπε το σημείο 5.1, [στοιχείο α′, περίπτωση i, και] στοιχείο ε′, της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και ζήτησαν, αφενός, να συμπεριληφθούν στο δείγμα των παραγωγών-εξαγωγέων, το οποίο επρόκειτο να καταρτίσει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού, και, αφετέρου, να αναγνωριστεί ότι πρόκειται για εταιρίες που ασκούν τη δραστηριότητά τους υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ) ή, τουλάχιστον, να τύχουν ιδιαίτερης μεταχειρίσεως (στο εξής: ΙΜ).

15 Στις 23 Μαρτίου 2006, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 553/2006 της Επιτροπής, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 98, σ. 3, στο εξής: προσωρινός κανονισμός).

16 Κατά την ένατη αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού, η έρευνα για την πρακτική ντάμπινγκ και τη ζημία κάλυψε το χρονικό διάστημα από την 1η Απριλίου 2004 έως τις 31 Μαρτίου 2005 (στο εξής: ερευνηθέν διάστημα). Η εξέταση των χρήσιμων για την εκτίμηση της ζημίας τάσεων κάλυψε το διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2001 έως τις 31 Μαρτίου 2005 (στο εξής: εξετασθέν διάστημα).

17 Για τους παραγωγούς-εξαγωγείς της Κίνας και του Βιετνάμ στους οποίους ήταν ενδεχόμενο να μην αναγνωρισθεί η ιδιότητα της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ έπρεπε να καθοριστεί κανονική αξία και, για τον λόγο αυτόν, διενεργήθηκε στις εγκαταστάσεις των τριών εταιριών επιτόπιος έλεγχος με βάση στοιχεία προερχόμενα από χώρα όπου επικρατούν ανάλογες συνθήκες και, συγκεκριμένα, από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Βραζιλίας (όγδοη αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού).

18 Όσον αφορά το υπό εξέταση προϊόν, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 10, 11, 40 και 41 του προσωρινού κανονισμού, αντικείμενό του είναι σανδάλια, μπότες και υποδήματα πόλης, των οποίων το επάνω μέρος είναι κατασκευασμένο από φυσικό ή ανασχηματισμένο δέρμα. Επιπλέον, από τις αιτιολογικές σκέψεις 12 έως 31 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν συμπεριέλαβε στο υπό εξέταση προϊόν τα αθλητικά υποδήματα ειδικής τεχνολογίας (Special Technology Athletic Footwear, στο εξής: STAF) και ότι συμπεριέλαβε τα παιδικά υποδήματα. Κατά την αιτιολογική σκέψη 38 του προσωρινού κανονισμού, όλα τα υποδήματα με δερμάτινο επάνω

μέρος, αν και καλύπτουν ευρύ φάσμα τύπων και στυλ, έχουν τα ίδια ουσιώδη χαρακτηριστικά, προορίζονται για την ίδια χρήση και οι καταναλωτές σχηματίζουν την ίδια αντίληψη γι' αυτά. Επομένως, όλοι οι προαναφερθέντες τύποι και στυλ υποδημάτων βρίσκονται [σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 39 του κανονισμού αυτού] σε άμεσο ανταγωνισμό μεταξύ τους και είναι ως επί το πλείστον εναλλάξιμοι.

19 Κατά συνέπεια, με την αιτιολογική σκέψη 52 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή έκρινε ότι, ανεξαρτήτως τύπου, όλα τα υποδήματα που έχουν το επάνω μέρος από δέρμα ή ανασχηματισμένο δέρμα και παράγονται και πωλούνται, αφενός, στην Κίνα και στο Βιετνάμ, καθώς και στη Βραζιλία και, αφετέρου, από την κοινοτική βιομηχανία στην αγορά της Κοινότητας είναι ομοειδή προς τα υποδήματα που εξάγονται από την Κίνα και το Βιετνάμ στην Κοινότητα.

20 Για τον προσδιορισμό του ντάμπινγκ, η Επιτροπή χρησιμοποίησε τη μέθοδο της δειγματοληψίας. Κατά την αιτιολογική σκέψη 55 του προσωρινού κανονισμού, εξαγωγές προς την Κοινότητα πραγματοποίησαν, κατά το ερευνηθέν διάστημα, 154 από τους παραγωγούς-εξαγωγείς που ζήτησαν να συμπεριληφθούν στο δείγμα. Κατά την ίδια αιτιολογική σκέψη, οι εταιρίες αυτές θεωρήθηκαν αρχικά ως συνεργασθείσες και ελήφθησαν υπόψη για την κατάρτιση του δείγματος.

21 Από την αιτιολογική σκέψη 57 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή κατάρτισε δείγμα δεκατριών Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν άνω του 20 % των εξαγωγών προς την Κοινότητα. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 59 του ίδιου κανονισμού, τα κριτήρια που ελήφθησαν υπόψη για την κατάρτιση του δείγματος ήταν, πρώτον, το μέγεθος του παραγωγού-εξαγωγέα με βάση τις εξαγωγικές πωλήσεις στην Κοινότητα και, δεύτερον, το μέγεθος του παραγωγού-εξαγωγέα με βάση τις εγχώριες πωλήσεις. Όσον αφορά το δεύτερο κριτήριο, η Επιτροπή επισήμανε, με την αιτιολογική σκέψη 60 του προσωρινού κανονισμού, ότι, για να καταστεί το δείγμα αντιπροσωπευτικότερο, ελήφθησαν υπόψη τα σχετικά με τις εγχώριες πωλήσεις στοιχεία, καθώς από αυτά προκύπτουν στοιχεία για τις τιμές και για το κόστος παραγωγής και πωλήσεως του υπό εξέταση προϊόντος στις εγχώριες αγορές. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 61 του προσωρινού κανονισμού, οι επιλεγείσες κινεζικές εταιρίες αντιπροσωπεύουν το 25 % των εξαγωγών προς την Κοινότητα και το 42 % των πωλήσεων που έχουν πραγματοποιήσει στην κινεζική αγορά οι συνεργασθέντες στην έρευνα παραγωγοί. Σύμφωνα με την ίδια αιτιολογική σκέψη, η εξαίρεση των STAF από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος δεν επηρεάζει σημαντικά την αντιπροσωπευτικότητα των δειγμάτων.

22 Κατά την αιτιολογική σκέψη 62 του προσωρινού κανονισμού, οι παραγωγοί-εξαγωγείς που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα ενημερώθηκαν ότι ο δασμός αντιντάμπινγκ επί των εξαγωγών τους θα υπολογιστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού. Όσον αφορά τα αιτήματα των εν λόγω παραγωγών-εξαγωγέων για υπολογισμό ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 6, και το άρθρο 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή έκρινε, με την αιτιολογική σκέψη 64 του προσωρινού κανονισμού, ότι η ατομική εξέταση των αιτημάτων αυτών θα συνεπαγόταν υπερβολικό φόρτο εργασίας και θα παρεμπόδιζε την έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας. Υπό τις συνθήκες αυτές, το περιθώριο ντάμπινγκ των εν λόγω παραγωγών-εξαγωγέων καθορίστηκε με βάση τον σταθμισμένο μέσο όρο των περιθωρίων ντάμπινγκ των εταιριών του δείγματος (αιτιολογικές σκέψεις 135 και 143 του προσωρινού κανονισμού).

23 Μία από τις δεκατρείς εταιρίες που περιλήφθηκαν αρχικώς στο δείγμα δεν απάντησε στο σχετικό με το αντιντάμπινγκ ερωτηματολόγιο που της απέστειλε η Επιτροπή (αιτιολογική σκέψη 63 του προσωρινού κανονισμού).

24 Όσον αφορά τον καθορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας, η Επιτροπή αναφέρει, στην αιτιολογική σκέψη 150 του προσωρινού κανονισμού, ότι οι καταγγέλλοντες αντιπροσωπεύουν το 42 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής του υπό εξέταση προϊόντος. Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 65 και 151 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή επέλεξε δείγμα δέκα κοινοτικών παραγωγών, βάσει

του μεγέθους της παραγωγής τους και του τόπου όπου αυτοί είναι εγκατεστημένοι. Οι περιλαμβανόμενοι στο δείγμα παραγωγοί αντιπροσωπεύουν το 10 % της παραγωγής των καταγγελλόντων. Κρίθηκε, ως εκ τούτου, ότι οι 814 κοινοτικοί παραγωγοί εξ ονόματος των οποίων υποβλήθηκε η καταγγελία αποτελούν την "κοινοτική βιομηχανία" κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού (αιτιολογική σκέψη 152 του προσωρινού κανονισμού).

25 Όσον αφορά την ταυτότητα των κοινοτικών παραγωγών του δείγματος, η Επιτροπή επισήμανε ότι ορισμένοι εξ αυτών έχουν, εντός της Κοινότητας, πελάτες οι οποίοι επίσης προμηθεύονται τα προϊόντα τους από την Κίνα και το Βιετνάμ, επωφελούμενοι έτσι ευθέως από τις επίμαχες εισαγωγές. Κατά συνέπεια, η θέση των εν λόγω παραγωγών είναι "λεπτή", καθώς ορισμένοι από τους πελάτες τους ενδέχεται να δυσαρεστηθούν εάν πληροφορηθούν ότι έχουν υποβάλει ή υποστηρίζουν καταγγελία κατά ζημιογόνων πρακτικών ντάμπινγκ. Επομένως, οι παραγωγοί αυτοί θεώρησαν ότι υπήρχε ο κίνδυνος "αντίποινων" από ορισμένους πελάτες τους, ακόμη και διακοπής των εμπορικών σχέσεών τους. Για τον λόγο αυτόν, η Επιτροπή δέχθηκε το αίτημά τους τηρήσεως του απορρήτου όσον αφορά την επωνυμία των εταιριών του δείγματος (αιτιολογική σκέψη 8 του προσωρινού κανονισμού).

26 Όσον αφορά το απαιτούμενο για την αποτροπή της ζημίας ύψος των προσωρινών μέτρων αντιντάμπινγκ, η Επιτροπή διευκρίνισε, με την αιτιολογική σκέψη 284 του προσωρινού κανονισμού, ότι, χωρίς τη ζημιογόνο πρακτική ντάμπινγκ, το περιθώριο κέρδους της κοινοτικής βιομηχανίας υπολογίζεται σε 2 % του κύκλου εργασιών. Το περιθώριο αυτό αντιστοιχεί, σύμφωνα με την ίδια αιτιολογική σκέψη, στο υψηλότερο επίπεδο κέρδους που πραγματοποίησε η κοινοτική βιομηχανία κατά το εξετασθέν διάστημα και ειδικότερα το 2002, όταν τα μερίδια αγοράς των προϊόντων από την Κίνα και το Βιετνάμ ήταν σχετικά περιορισμένα σε σχέση με το ερευνηθέν διάστημα.

27 Με έγγραφα της 7ης και της 12ης Απριλίου 2006, η Επιτροπή διαβίβασε στις προσφεύγουσες, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 14, παράγραφος 2, και 20, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, αντιστοίχως, αντίγραφο του προσωρινού κανονισμού και έγγραφο με λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις και το σκεπτικό βάσει των οποίων επιβλήθηκαν προσωρινοί δασμοί αντιντάμπινγκ (στο εξής: έγγραφο ενδιάμεσης ενημέρωσης). Η Επιτροπή κάλεσε τις προσφεύγουσες να της υποβάλουν έως τις 8 Μαΐου 2006 τυχόν παρατηρήσεις τους επί των εγγράφων αυτών.

28 Με έγγραφα της 8ης Μαΐου 2006, δύο εκ των προσφευγουσών, οι Brosmann […] και Lung Pao […], υπέβαλαν στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις τους επί του προσωρινού κανονισμού και του εγγράφου ενδιάμεσης ενημέρωσης.

29 Στις 2 Ιουνίου 2006, διεξήχθη στην έδρα της Επιτροπής συνάντηση μεταξύ αυτής και της Lung Pao.

30 Με τηλεομοιοτυπία της [8]ης Ιουλίου 200[6], η Επιτροπή διαβίβασε στις προσφεύγουσες, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφοι 2 έως 4, του βασικού κανονισμού, έγγραφο τελικής ενημέρωσης σχετικά με τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις επί των οποίων στηρίχθηκε η πρόταση επιβολής οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ. Η Επιτροπή ζήτησε από τις προσφεύγουσες να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του εγγράφου τελικής ενημέρωσης έως τις 17 Ιουλίου 2006.

31 Με έγγραφο της 28ης Ιουλίου 2006, η Επιτροπή κοινοποίησε στις προσφεύγουσες συμπληρωματικό έγγραφο τελικής ενημέρωσης.

32 Με έγγραφα της 17ης Ιουλίου και της 2ας Αυγούστου 2006, τρεις εκ των προσφευγουσών, οι Brosmann, Seasonable Footwear (Zhongshan) [Ltd], Lung Pao, καθώς και η Novi Footwear (Far East) Pte Ltd, υπέβαλαν στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις τους επί του εγγράφου τελικής ενημέρωσης και επί του συμπληρωματικού εγγράφου τελικής ενημέρωσης. Με έγγραφο της 7ης Αυγούστου 2006, έτερη προσφεύγουσα, η Risen Footwear (HK) Co. [Ltd], υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί του συμπληρωματικού εγγράφου τελικής ενημέρωσης.

33 Στις 5 Οκτωβρίου 2006 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον [επίδικο κανονισμό]. Δυνάμει του [κανονισμού αυτού], το Συμβούλιο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές υποδημάτων που έχουν το επάνω μέρος από φυσικό ή ανασχηματισμένο δέρμα, εξαιρουμένων των αθλητικών υποδημάτων, των STAF, των παντοφλών και άλλων υποδημάτων δωματίου, των υποδημάτων με προστατευτικό κάλυμμα των δακτύλων καταγωγής Κίνας, τα οποία υπάγονται σε διάφορες κλάσεις της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (άρθρο 1 του [επίδικου] κανονισμού). Ο συντελεστής του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ επί της καθαρής τιμής "ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας" ορίστηκε, ως προς τα παραγόμενα από τις προσφεύγουσες υποδήματα, σε 16,5 %. Ο [επίδικος] κανονισμός παραμένει σε ισχύ, σύμφωνα με το άρθρο 3 αυτού, επί δύο έτη.

34 Όσον αφορά το υπό εξέταση προϊόν, το Συμβούλιο επιβεβαίωσε την εκτίμηση της Επιτροπής (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω) ότι τα STAF έπρεπε να εξαιρεθούν από τον ορισμό, ενώ τα υποδήματα για παιδιά έπρεπε να περιληφθούν (αιτιολογικές σκέψεις 19 και 25 του [επίδικου] κανονισμού). Αντιθέτως, το Συμβούλιο απέρριψε τα αιτήματα να εξαιρεθούν από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος έξι τύποι υποδημάτων, μεταξύ των οποίων και τα υποδήματα τεχνολογίας προστατευόμενης από δικαίωμα ευρεσιτεχνίας. Ως προς τη συγκεκριμένη κατηγορία υποδημάτων, το Συμβούλιο επισήμανε ότι μόνη η χρήση τεχνολογίας προστατευόμενη[ς] από δικαίωμα ευρεσιτεχνίας δεν ισοδυναμεί με ουσιώδη τροποποίηση των χαρακτηριστικών των προοριζόμενων για κοινή χρήση υποδημάτων. Επομένως, τα υποδήματα αυτά εξακολουθούν να είναι ανταγωνιστικά προς το υπό εξέταση προϊόν που παράγεται εντός της Κοινότητας (αιτιολογική σκέψη 37 του [επίδικου] κανονισμού).

35 Όσον αφορά την αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος των Κινέζων παραγωγών, το Συμβούλιο τόνισε, με την αιτιολογική σκέψη 44 του [επίδικου] κανονισμού, ότι οι επιχειρήσεις του δείγματος αντιπροσωπεύουν πλέον του 12 % των εξαγωγών προς την Κοινότητα, των παραγωγών που συνεργάστηκαν στην έρευνα. Επομένως, εφόσον το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού δεν θέτει όρια όσον αφορά την αντιπροσωπευτικότητα, το καταρτισθέν δείγμα είναι αντιπροσωπευτικό κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

36 Το Συμβούλιο διευκρίνισε, επίσης, με την αιτιολογική σκέψη 46 του [επίδικου] κανονισμού, ότι, με την εφαρμοσθείσα μέθοδο, επιδιώχθηκε, αφενός, να διασφαλιστεί η μεγαλύτερη δυνατή αντιπροσωπευτικότητα των δειγμάτων και, αφετέρου, να περιληφθούν, στον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο παραγωγής, πωλήσεων ή εξαγωγών για τον οποίο μπορεί λογικά να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου, εταιρίες με αντιπροσωπευτικές εγχώριες πωλήσεις.

37 Όσον αφορά το δείγμα των κοινοτικών παραγωγών, το Συμβούλιο απέρριψε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 53 έως 59 του [επίδικου] κανονισμού, όλες τις αιτιάσεις σχετικά με την αντιπροσωπευτικότητα του εν λόγω δείγματος και, συνεπώς, επικύρωσε τις εκτιμήσεις που διατύπωσε η Επιτροπή με τον προσωρινό κανονισμό (βλ. σκέψη 24 ανωτέρω).

38 Με τις αιτιολογικές σκέψεις 60 έως 65 του [επίδικου] κανονισμού, το Συμβούλιο εξέτασε ζητήματα σχετικά με τις αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ, τις οποίες υπέβαλαν πολλές εταιρίες, αλλά στις οποίες η Επιτροπή δεν απάντησε.

39 Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις αυτές, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν απάντησε χωριστά σε κάθε τέτοια αίτηση δεν συνιστά παράβαση του βασικού κανονισμού. Αντιθέτως, η Επιτροπή ενήργησε σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού αυτού. Η προβλεπόμενη από το άρθρο αυτό μέθοδος της δειγματοληψίας εφαρμόζεται και στην περίπτωση υποβολής πολλών αιτήσεων αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ. Εν προκειμένω, λόγω του εξαιρετικά μεγάλου αριθμού τέτοιων αιτήσεων, η διοίκηση δεν είχε άλλη επιλογή από το να εξετάσει μόνον τις αιτήσεις των εταιριών του δείγματος, προκειμένου να εξισορροπήσει την απαίτηση για όσο το δυνατόν εξατομικευμένη ανάλυση με την απαίτηση τηρήσεως των δεσμευτικών προθεσμιών. Τούτο συνεπάγεται την εφαρμογή του σταθμισμένου μέσου περιθωρίου που υπολογίστηκε για τις εταιρίες

του δείγματος σε όλες τις εταιρίες που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα. Απορρίφθηκαν, ως εκ τούτου, οι αιτιάσεις που διατυπώθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία, ότι ο υπολογισμός του ντάμπινγκ δεν έγινε κατά τρόπο αντιπροσωπευτικό.

40 Οι επισημάνσεις αυτές ισχύουν και για τις αιτήσεις ΙΜ.

41 Όσον αφορά τον ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας, το Συμβούλιο τόνισε, με την αιτιολογική σκέψη 157 του [επίδικου] κανονισμού, ότι όλοι οι καταγγέλλοντες συνεργάστηκαν στο πλαίσιο της έρευνας. Πλήρη ερωτηματολόγια σχετικά με τη ζημία εστάλησαν μόνο στους κοινοτικούς παραγωγούς του δείγματος, όπως άλλωστε επιβάλλει η φύση της τεχνικής της δειγματοληψίας (αιτιολογική σκέψη 158 του [επίδικου] κανονισμού).

42 Όσον αφορά το αναγκαίο για την εξάλειψη της ζημίας ύψος των οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ, το Συμβούλιο παρέθεσε, στην αιτιολογική σκέψη 292 του [επίδικου] κανονισμού, στοιχεία που προσκόμισε η κοινοτική βιομηχανία μετά την επιβολή των προσωρινών δασμών, από τα οποία προκύπτει ότι το καθορισθέν με τον προσωρινό κανονισμό περιθώριο κέρδους 2 % (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω) πρέπει να επανεξεταστεί. Επί της βάσεως αυτής, το Συμβούλιο αύξησε το προαναφερθέν περιθώριο κέρδους στο 6 % του κύκλου εργασιών της κοινοτικής βιομηχανίας, διευκρινίζοντας ότι αυτό ήταν το περιθώριο κέρδους για τα υποδήματα που δεν αποτελούν αντικείμενο ζημιογόνας πρακτικής ντάμπινγκ.»

Η δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

10 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 28 Δεκεμβρίου 2006, οι αναιρεσείουσες άσκησαν προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του επίδικου κανονισμού. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του ανωτέρω δικαστηρίου στις 26 Μαρτίου 2007, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Απριλίου 2007, η CEC ζήτησε επίσης να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου. Με διάταξη της 2ας Αυγούστου 2007, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε τις αιτήσεις παρεμβάσεως της Επιτροπής και της CEC.

11 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι αναιρεσείουσες προέβαλαν τους εξής οκτώ λόγους ακυρώσεως:

— παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', και του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, καθώς και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης·

— παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', και του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας·

— πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού·

— πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθώς και παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, και των άρθρων 2 και 3 του βασικού κανονισμού·

— πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθώς και παράβαση του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού και του άρθρου 253 ΕΚ·

— πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθώς και παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 253 ΕΚ·

— πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, και

— πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

12 Το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας τους δύο πρώτους λόγους ακυρώσεως, έκρινε με τις σκέψεις 77 και 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι, σε περίπτωση χρήσεως της μεθόδου της δειγματοληψίας, ο βασικός κανονισμός δεν παρέχει στις μη περιλαμβανόμενες στο δείγμα επιχειρήσεις απόλυτο δικαίωμα για υπολογισμό ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ ως προς αυτές. Κατά την άποψή του, η αποδοχή του σχετικού αιτήματος εξαρτάται από την απόφαση της Επιτροπής περί εφαρμογής του άρθρου 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι, δεδομένου ότι η αναγνώριση της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ ή ΙΜ έχει σημασία, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, μόνο για τον καθορισμό της μεθόδου υπολογισμού της κανονικής αξίας για τον υπολογισμό ατομικών περιθωρίων ντάμπινγκ, η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να εξετάζει τις αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ που υποβάλλονται από επιχειρήσεις μη περιλαμβανόμενες στο δείγμα, εφόσον κρίνει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ότι ο υπολογισμός των εν λόγω περιθωρίων συνεπάγεται υπερβολικό φόρτο εργασίας και παρεμποδίζει την έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εκ των ανωτέρω, με τη σκέψη 92 της εν λόγω αποφάσεως, ότι, δεδομένου ότι δεν συνιστά νομική πλάνη η παράλειψη της Επιτροπής να εξετάσει τις υποβληθείσες από τις προσφεύγουσες αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, οι προσφεύγουσες δεν μπορούσαν να προβάλουν βασίμως την υπέρβαση της τρίμηνης προθεσμίας του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, διότι η προθεσμία αυτή ισχύει μόνο στις περιπτώσεις όπου η Επιτροπή υποχρεούται να εξετάσει τις εν λόγω αιτήσεις.

13 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, κρίνοντας, με τη σκέψη 112 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η δήλωση των κοινοτικών παραγωγών ότι υποστηρίζουν την καταγγελία αρκούσε για να διαπιστωθεί υποστήριξη της καταγγελίας κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με τις σκέψεις 114 έως 118 της ανωτέρω αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δύναται, κατά την έρευνα, να λαμβάνει υπόψη της στοιχεία που εξ ορισμού προσκομίζονται πριν την έναρξή της και ότι, εν προκειμένω, ο επίδικος κανονισμός εκδόθηκε εντός της προθεσμίας των δεκαπέντε μηνών που προβλέπει ο βασικός κανονισμός.

14 Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος στηριζόταν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση των άρθρων 1, παράγραφος 4, καθώς και 2 και 3 του βασικού κανονισμού, το Γενικό Δικαστήριο τον απέρριψε με το σκεπτικό ότι τα θεσμικά όργανα είχαν ορθώς προσδιορίσει το οικείο προϊόν στον προσωρινό και στον επίδικο κανονισμό. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε επίσης, με τη σκέψη 156 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλαν οι αναιρεσείουσες προς στήριξη της προσφυγής τους και με τον οποίο αμφισβητούσαν, κατ' ουσίαν, την αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος των παραγωγών-εξαγωγέων, το οποίο ελήφθη υπόψη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού, καθώς και τη συναφή αιτιολογία του επίδικου κανονισμού.

15 Όσον αφορά τον έκτο λόγο ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, μεταξύ άλλων, με τη σκέψη 164 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της τα στοιχεία που ήταν απαραίτητα για την κατάρτιση του δείγματος των κοινοτικών παραγωγών βάσει κριτηρίων τα οποία ήταν, κατά την εκτίμησή της, τα πλέον πρόσφορα. Καθόσον οι προσφεύγουσες δεν αμφισβήτησαν τον πρόσφορο χαρακτήρα των κριτηρίων αυτών, έκρινε ότι ήταν απορριπτέα τα σχετικά με την κατάρτιση του δείγματος επιχειρήματά τους. Έκρινε επίσης, με τη σκέψη 173 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι ισχυρισμοί των προσφευγουσών ότι δύο ιταλικές εταιρίες προσκόμισαν παραποιημένα στοιχεία μπορούσαν να θεωρηθούν λυσιτελείς μόνον εφόσον τα στοιχεία αυτά καθιστούσαν αναξιόπιστους τους δείκτες που έλαβε υπόψη του το Συμβούλιο προκειμένου να διαπιστώσει την ύπαρξη ζημίας.

16 Όσον αφορά τον έβδομο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με τα αρνητικά εξαγωγικά αποτελέσματα της κοινοτικής βιομηχανίας, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, με τη σκέψη 192 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο ορθώς διαπίστωσε, με την αιτιολογική σκέψη 224 του επίδικου κανονισμού, ότι η κοινοτική παραγωγή προοριζόταν ως επί το πλείστον για την κοινοτική αγορά και, επομένως, τα εξαγωγικά αποτελέσματα δεν ήταν πιθανό να έχουν προκαλέσει σημαντική ζημία στην κοινοτική βιομηχανία. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε επίσης, με τη

σκέψη 196 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι συνέπειες των εισαγωγών από άλλες τρίτες χώρες δεν αναιρούσαν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών ντάμπινγκ και της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία. Επιπροσθέτως, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 199 της εν λόγω αποφάσεως, τα κοινοτικά όργανα, όταν διαπιστώνουν αύξηση των εισαγωγών ενός προϊόντος μετά την κατάργηση των ποσοτικών περιορισμών που ίσχυαν έως τότε για το προϊόν αυτό, μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους την αύξηση αυτή κατά την εκτίμηση της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία. Κατέληξε δε, με τη σκέψη 200 της ανωτέρω αποφάσεως, ότι τα κοινοτικά όργανα συνεκτίμησαν διάφορους παράγοντες, σχετικά με τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια, οι οποίοι αφορούσαν όχι μόνον το τελευταίο τρίμηνο του ερευνηθέντος διαστήματος, αλλά και το εξετασθέν διάστημα.

17 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, επίσης, τον όγδοο λόγο ακυρώσεως που προέβαλαν οι αναιρεσείουσες προς στήριξη της προσφυγής τους και κατά τον οποίο ήταν προδήλως εσφαλμένη η εκτίμηση του Συμβουλίου, στον επίδικο κανονισμό, σχετικά με το ύψος που έπρεπε να έχουν οι οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ για την εξάλειψη της ζημίας, κρίνοντας, με τη σκέψη 208 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως λαμβάνοντας υπόψη του το περιθώριο κέρδους της κοινοτικής βιομηχανίας από άλλα υποδήματα, εκτός αυτών που αποτελούσαν αντικείμενο της έρευνας, διότι τα άλλα αυτά υποδήματα είναι αρκούντως ομοειδή προς το υπό εξέταση προϊόν.

Τα αιτήματα των διαδίκων

18 Με την αίτηση αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, δεν ακύρωσε τον επίδικο κανονισμό και, αφετέρου, τις καταδίκασε στα δικαστικά έξοδα της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δίκης·

— να ακυρώσει τον επίμαχο κανονισμό, και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα τόσο της αναιρετικής δίκης όσο και της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

19 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως·

— επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, και

— όλως επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή και, εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει τις αναιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης.

20 Η Επιτροπή ζητεί να απορριφθεί η αίτηση αναιρέσεως και να καταδικαστούν οι αναιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

21 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν εννέα λόγους αντλούμενους, πρώτον, από νομική πλάνη σε σχέση με την εφαρμογή των άρθρων 2, παράγραφος 7, και 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, δεύτερον, από νομική πλάνη σε σχέση με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού και έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά την εφαρμογή της τρίμηνης προθεσμίας επί των αιτήσεων των περιλαμβανομένων στο δείγμα Κινέζων παραγωγών περί υπαγωγής τους σε ΚΟΑ/ΙΜ, τρίτον, από νομική πλάνη σε σχέση με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', όσον αφορά την εφαρμογή της εν λόγω προθεσμίας στις αιτήσεις

των αναιρεσειουσών περί υπαγωγής τους σε ΚΟΑ/ΙΜ, τέταρτον, από παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων, έλλειψη αιτιολογίας και νομική πλάνη σε σχέση με την εφαρμογή των άρθρων 3, παράγραφοι 2, 5 και 6, 4, παράγραφος 1, καθώς και 5, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού και, πέμπτον, από νομική πλάνη σε σχέση με την εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Οι άλλοι τέσσερις λόγοι αναιρέσεως αφορούν τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τη ζημία των κοινοτικών παραγωγών και αντλούνται, πρώτον, από νομική πλάνη σε σχέση με την εφαρμογή του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού και παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων, δεύτερον, από νομική πλάνη σε σχέση με την υποχρέωση της αρχής που διενεργούσε την έρευνα να εξετάσει ενδελεχώς και αμερόληπτα όλα τα ασκούντα επιρροή στοιχεία, τρίτον, από παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ και, τέταρτον, από νομική πλάνη σε σχέση με την εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού.

Επί των λόγων αναιρέσεως που στηρίζονται σε νομική πλάνη σε σχέση με την εφαρμογή των άρθρων 2, παράγραφος 7, και 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού

22 Οι τρεις πρώτοι λόγοι αναιρέσεως πρέπει να εξετασθούν από κοινού στο μέτρο που αφορούν προβαλλόμενα σφάλματα που παρεισέφρησαν στον επίδικο κανονισμό και αφορούν τις αιτήσεις των αναιρεσειουσών περί υπαγωγής τους σε ΚΟΑ/ΙΜ.

Επιχειρήματα των διαδίκων

23 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την εφαρμογή των άρθρων 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', και 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, εκτιμώντας ότι τα θεσμικά όργανα δεν όφειλαν να εξετάσουν τις αιτήσεις των αναιρεσειουσών περί υπαγωγής τους σε ΚΟΑ/ΙΜ ή να τις λάβουν υπόψη καθ' οιονδήποτε τρόπο. Κατά την άποψή τους, αν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς μπορούσαν να αποδείξουν ότι πληρούν τις προϋποθέσεις που θέτουν οι διατάξεις αυτές, έπρεπε να αντιμετωπιστούν ως εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος από εκείνο των παραγωγών που δεν πληρούν τις εν λόγω προϋποθέσεις, δηλαδή κράτος στο οποίο δεν υπάρχει οικονομία της αγοράς. Εξ ορισμού, οι εν λόγω διατάξεις μπορούσαν να τύχουν εφαρμογής μόνον ανά περίπτωση, διότι για την εφαρμογή τους είναι αναγκαίος ο χαρακτηρισμός των οικονομικών συνθηκών υπό τις οποίες δραστηριοποιείται κάθε επιχείρηση εξεταζόμενη αυτοτελώς. Οι αναιρεσείουσες διατείνονται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη διότι αντιμετώπισε την αίτηση περί υπαγωγής τους σε ΚΟΑ/ΙΜ μόνον ως αίτηση περί χορηγήσεως ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ, κατά την έννοια του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού. Εν πάση περιπτώσει, οι αναιρεσείουσες είχαν ζητήσει να αναγνωρισθεί το γεγονός ότι δραστηριοποιούνταν σε μια «Κίνα που γνωρίζει την οικονομία της αγοράς» και, ως εκ τούτου, ότι έπρεπε να τους χορηγηθεί ο σταθμισμένος μέσος όρος των δασμολογικών συντελεστών που ίσχυαν για τους παραγωγούς που λειτουργούσαν υπό τέτοιες συνθήκες. Εξάλλου, κατά τις αναιρεσείουσες, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη εκτιμώντας ότι τα θεσμικά όργανα μπορούσαν βασίμως να υποστηρίξουν ότι ήταν τόσο μεγάλος ο αριθμός των αιτήσεων περί υπαγωγής σε ΚΟΑ/ΙΜ που η εξέτασή τους θα είχε παρεμποδίσει την έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας.

24 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη διότι δεν εξέτασε το επιχείρημά τους ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού καθόσον δεν αποφάνθηκαν επί της αιτήσεως υπαγωγής σε ΚΟΑ/ΙΜ των Κινέζων παραγωγών που περιλαμβάνονταν στο δείγμα εντός τρίμηνης προθεσμίας από την έναρξη της έρευνας. Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως διότι δεν παρέσχε συναφώς καμία αιτιολογία.

25 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη εκτιμώντας ότι δεν μπορούσαν να επικαλεστούν το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού σε σχέση με τις αιτήσεις τους περί υπαγωγής σε ΚΟΑ, με το σκεπτικό ότι η τρίμηνη περίοδος «αφορά τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η Επιτροπή οφείλει να εξετάσει» τις αιτήσεις περί υπαγωγής σε ΚΟΑ/ΙΜ.

26 Κατά το Συμβούλιο, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως επαναλαμβάνεται ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβλήθηκε πρωτοδίκως και απορρίφθηκε από το Γενικό Δικαστήριο. Το Συμβούλιο διατείνεται ότι δεν αμφισβητείται ότι στους εξαγωγείς που δεν περιλαμβάνονταν στο δείγμα και των οποίων η αίτηση δεν έγινε δεκτή, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, δεν μπορούσε να χορηγηθεί ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ, ανεξαρτήτως αν είναι εγκατεστημένοι σε χώρα με οικονομία της αγοράς. Κατά συνέπεια, στις περιπτώσεις κρατών που δεν έχουν οικονομία της αγοράς, το ΚΟΑ/ΙΜ έχει ως σκοπό να παράσχει στις επιχειρήσεις που περιλαμβάνονται στο δείγμα ή σε εκείνες των οποίων η αίτηση έγινε δεκτή σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 3, τη δυνατότητα να λάβουν ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ. Εν πάση περιπτώσει, οι αναιρεσείουσες δεν διεκδίκησαν πρωτοδίκως το δικαίωμα να τύχουν ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ ή ατομικού δασμολογικού συντελεστή και, κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία τους είναι αλυσιτελής.

27 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι ως κύριο επιχείρημα των αναιρεσειουσών προβλήθηκε ότι η εξέταση των αιτήσεων των επιχειρήσεων που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα περί υπαγωγής τους σε ΚΟΑ/ΙΜ μπορεί να είναι χρήσιμη ακόμα και σε περίπτωση μη χορηγήσεως στις εν λόγω επιχειρήσεις ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ. Κατά την Επιτροπή, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η εξέταση αυτή θα μπορούσε να είναι χρήσιμη αν, συνεπώς, οι οικείες επιχειρήσεις μπορούσαν να λάβουν τον (σταθμισμένο μέσο) δασμολογικό συντελεστή των επιχειρήσεων που περιλαμβάνονταν στο δείγμα και είχαν υπαχθεί σε ΚΟΑ ή ΙΜ. Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, χωρίς τούτο να αμφισβητείται από τις αναιρεσείουσες, ότι κάτι τέτοιο δεν ήταν δυνατό εν προκειμένω. Κατά την Επιτροπή, οι αναιρεσείουσες δεν προβάλλουν κανένα λόγο που να δικαιολογεί τυχόν υποχρέωση των θεσμικών οργάνων να εξετάζουν κάθε αίτηση περί υπαγωγής σε ΚΟΑ/ΙΜ, ακόμα και όταν αποφασίζουν να κάνουν χρήση της μεθόδου της δειγματοληψίας, την οποία υποχρέωση εφάρμοσε εσφαλμένως το Γενικό Δικαστήριο.

28 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν κυρίως ότι είναι απαράδεκτος διότι συνιστά νέον ισχυρισμό, ο οποίος προβάλλεται για πρώτη φορά κατ' αναίρεση.

29 Όσον αφορά τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, το Συμβούλιο φρονεί ότι η επίμαχη τρίμηνη προθεσμία εφαρμόζεται ρητώς όταν τίθεται «το ζήτημα αν ο παραγωγός πληροί τα κριτήρια υπαγωγής σε ΚΟΑ». Όταν δεν εξετάζεται το ζήτημα αυτό, δεν έχει εφαρμογή η εν λόγω τρίμηνη προθεσμία. Κατά την Επιτροπή, τα θεσμικά όργανα δεν υποχρεούνταν να εξετάσουν τις αιτήσεις των αναιρεσειουσών περί υπαγωγής σε ΚΟΑ/ΙΜ για τους ίδιους λόγους που προβλήθηκαν και προς αντίκρουση του πρώτου λόγου αναιρέσεως. Επομένως, ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

30 Πρέπει, καταρχάς, να επισημανθεί ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς, κατά παρέκκλιση των κανόνων που θεσπίζονται με τις παραγράφους 1 έως 6 του εν λόγω άρθρου, η κανονική αξία προσδιορίζεται, κατ' αρχήν, με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς.

31 Πάντως, κατά την παράγραφο 7, στοιχείο β', του εν λόγω άρθρου, στις έρευνες αντιντάμπινγκ που αφορούν τις εισαγωγές, μεταξύ άλλων, από την Κίνα, η κανονική αξία καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού, εάν αποδεικνύεται, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που υποβάλλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που υπόκεινται στην

έρευνα και σύμφωνα με τα κριτήρια και τις διαδικασίες που περιλαμβάνονται στην εν λόγω παράγραφο 7, στοιχείο γ′, ότι οι παραγωγοί αυτοί υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του σχετικού ομοειδούς προϊόντος.

32 Πρέπει να υπογραμμισθεί ότι το βάρος αποδείξεως φέρει ο παραγωγός που επιθυμεί να υπαχθεί στο ΚΟΑ βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού. Συναφώς, η εν λόγω παράγραφος 7, στοιχείο γ′, πρώτο εδάφιο, προβλέπει ότι η αίτηση που υποβάλλει ένας τέτοιος παραγωγός πρέπει να περιέχει επαρκείς αποδείξεις, όπως ορίζει η τελευταία αυτή διάταξη, ότι δραστηριοποιείται υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Επομένως, δεν εναπόκειται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης να αποδείξουν ότι ο παραγωγός δεν πληροί τις προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στο εν λόγω καθεστώς. Αντιθέτως, στα εν λόγω όργανα εναπόκειται να εκτιμήσουν αν τα προσκομισθέντα από τον ενδιαφερόμενο παραγωγό στοιχεία επαρκούν προς απόδειξη του ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, πρώτο εδάφιο, προκειμένου να του αναγνωρισθεί η ιδιότητα επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ, ενώ στα δικαστήρια της Ένωσης εναπόκειται να εξετάσουν μήπως τα εν λόγω όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση αυτή.

33 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 14 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι αναιρεσείουσες υπέβαλαν στην Επιτροπή τα στοιχεία που προέβλεπε το σημείο 5.1, [στοιχείο α′, περίπτωση i, και] στοιχείο ε′, της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ προκειμένου να υπαχθούν στο ΚΟΑ ή, τουλάχιστον, να τύχουν ΙΜ. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν προέβησαν σε εξέταση κάθε αιτήσεως αυτοτελώς.

34 Από την αιτιολογική σκέψη 61 του επίδικου κανονισμού προκύπτει κατ' ουσίαν ότι τα οικεία όργανα έκριναν, σε σχέση με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού, ότι, λόγω της φύσεως της τεχνικής της δειγματοληψίας, οι εξαγωγείς δεν μπορούν να τύχουν ατομικής αξιολογήσεως. Με την εν λόγω αιτιολογική σκέψη διευκρινίστηκε, επίσης, ότι ήταν τόσο μεγάλος ο αριθμός των αιτήσεων περί υπαγωγής σε ΚΟΑ και ΙΜ ώστε ήταν αδύνατη από διοικητικής απόψεως η ατομική εξέταση των αιτήσεων, η οποία πραγματοποιείται σε ορισμένες άλλες περιπτώσεις. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης έκριναν εύλογο, υπό τις περιστάσεις αυτές, να εφαρμόσουν με τον ίδιο τρόπο σε όλες τις εταιρίες που δεν περιλαμβάνονταν στο δείγμα το σταθμισμένο μέσο περιθώριο που υπολογίσθηκε για το σύνολο των εταιριών του δείγματος.

35 Με τις σκέψεις 72 έως 80 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την επιχειρηματολογία των αναιρεσειουσών σύμφωνα με την οποία ο βασικός κανονισμός υποχρεώνει την Επιτροπή να εξετάζει αυτοτελώς κάθε αίτηση περί υπαγωγής σε ΚΟΑ και ΙΜ προερχόμενη από επιχείρηση που είναι εγκατεστημένη σε χώρα η οποία δεν έχει οικονομία της αγοράς. Αποφάνθηκε, συνεπώς, με τη σκέψη 78, ότι η Επιτροπή δεν όφειλε να εξετάσει τις αιτήσεις περί υπαγωγής σε ΚΟΑ/ΙΜ οι οποίες προέρχονταν από επιχειρήσεις που δεν περιλαμβάνονταν στο δείγμα, όταν κατέληξε στο συμπέρασμα, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 17, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, ότι ο υπολογισμός ατομικών περιθωρίων ντάμπινγκ θα περιέπλεκε υπερβολικά το έργο της και θα παρεμπόδιζε την έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας.

36 Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη στο μέτρο που έκρινε ότι η Επιτροπή δεν όφειλε να εξετάσει τις αιτήσεις περί υπαγωγής σε ΚΟΑ οι οποίες στηρίζονταν στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β′ και γ′, του βασικού κανονισμού και προέρχονταν από επιχειρήσεις που δεν περιλαμβάνονταν στο δείγμα.

37 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού συγκαταλέγεται στις διατάξεις του κανονισμού αυτού που αφορούν μόνον τον καθορισμό της κανονικής αξίας, ενώ το άρθρο 17 του εν λόγω κανονισμού, που αφορά τη δειγματοληψία, συγκαταλέγεται στις διατάξεις που αφορούν ιδίως τις διαθέσιμες μεθόδους για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Συνεπώς, πρόκειται για διατάξεις που έχουν διαφορετικό περιεχόμενο και σκοπό.

38 Δεύτερον, η υποχρέωση της Επιτροπής να αποφασίσει επί αιτήσεως επιχειρηματία ο οποίος επιθυμεί να υπαχθεί σε ΚΟΑ απορρέει ρητώς από το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού. Πράγματι, η διάταξη αυτή θεσπίζει την υποχρέωση καθορισμού της κανονικής αξίας, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 6 του ανωτέρω άρθρου, εάν αποδεικνύεται, βάσει δεόντως αιτιολογημένων ισχυρισμών που θα προβάλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί, ότι οι παραγωγοί αυτοί υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Μια τέτοια υποχρέωση αναγνωρίσεως των οικονομικών συνθηκών υπό τις οποίες δραστηριοποιείται κάθε παραγωγός, όσον αφορά την παραγωγή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος, δεν εξαρτάται από τον τρόπο με τον οποίο θα υπολογιστεί το περιθώριο ντάμπινγκ.

39 Τρίτον, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, η απόφαση σχετικά με το αν ο παραγωγός πληροί τα κριτήρια του πρώτου εδαφίου της ανωτέρω παραγράφου 7, στοιχείο γ', για να τύχει του ΚΟΑ πρέπει να λαμβάνεται εντός τριμήνου από την έναρξη της έρευνας.

40 Κατά συνέπεια, οι τρεις πρώτοι λόγοι αναιρέσεως, στο μέτρο που στηρίζονται σε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, πρέπει να γίνουν δεκτοί. Ως εκ τούτου, πρέπει να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι αναιρέσεως.

Επί της προσφυγής

41 Κατά το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εάν η αίτηση αναιρέσεως κριθεί βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση αυτή, μπορεί το ίδιο να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση. Τούτο ισχύει εν προκειμένω.

42 Καταρχάς, από τις σκέψεις 36 έως 40 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει τις τεκμηριωμένες αιτήσεις που της υπέβαλαν οι αναιρεσείουσες βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού με σκοπό να τύχουν του ΚΟΑ στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ που προβλέπει ο επίδικος κανονισμός. Πρέπει, ακολούθως, να σημειωθεί ότι δεν αποκλείεται μια τέτοια εξέταση να είχε ως επακόλουθο την επιβολή σε βάρος τους οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ διαφορετικού από τον δασμό 16,5 % που τους επιβλήθηκε βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 3, του επίδικου κανονισμού. Πράγματι, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι επιβλήθηκε οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ 9,7 % στη μοναδική κινεζική επιχείρηση η οποία περιλαμβανόταν στο δείγμα και υπήχθη σε ΚΟΑ. Όπως προκύπτει από τη σκέψη 38 της παρούσας αποφάσεως, αν η Επιτροπή είχε αποφανθεί ότι συνέτρεχαν και στην περίπτωση των αναιρεσειουσών οι συνθήκες της οικονομίας της αγοράς, θα έπρεπε να εφαρμοστεί και προς όφελός τους ο εν λόγω συντελεστής, καθόσον δεν ήταν δυνατός ο υπολογισμός ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ.

43 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να ακυρωθεί ο επίδικος κανονισμός στο μέτρο που αφορά τις αναιρεσείουσες.

Επί των δικαστικών εξόδων

44 Κατά το άρθρο 122, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαίνεται και επί των εξόδων. Κατά το άρθρο 69 του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο έχει εφαρμογή στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118 του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Το εν λόγω άρθρο 69, παράγραφος 4, προβλέπει, στο μεν πρώτο εδάφιό του, ότι τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, στο δε τρίτο εδάφιό του, ότι το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι άλλος παρεμβαίνων, πλην των ρητώς οριζομένων στα ανωτέρω εδάφια, θα φέρει τα δικαστικά έξοδα.

45 Δεδομένου ότι το Δικαστήριο δέχεται την αίτηση αναιρέσεως και ακυρώνει τον επίδικο κανονισμό στο μέτρο που αφορά τις αναιρεσείουσες, το Συμβούλιο πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι αναιρεσείουσες τόσο στην παρούσα όσο και στην πρωτοβάθμια δίκη, σύμφωνα με τα σχετικά αιτήματά τους. Εξάλλου, η Επιτροπή και η CEC φέρουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν τόσο στην παρούσα όσο και στην πρωτοβάθμια δίκη.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Μαρτίου 2010, Τ-401/06, Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου.

2) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ, στο μέτρο που αφορά τις εταιρίες Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd και Risen Footwear (HK) Co. Ltd.

3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd και Risen Footwear (HK) Co. Ltd τόσο στην παρούσα όσο και στην πρωτοβάθμια δίκη.

4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους τόσο στην παρούσα όσο και στην πρωτοβάθμια δίκη.

(υπογραφές)